

```

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
X
X
X
X
X
X
X
X
X
X
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

```

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Alle bewustzijn is een weerspiegeling van een deel van
het eeuwige.

Dinsdag, 24 februari 1987

Goeden avond, vrienden.

Ja, dat is eigenlijk heel gauw gezegd. Wij stellen ons voor dat het eeuwige of de kosmos, alle tijd omvat. Als het alle tijd omvat, dan omvat het ook alle verschijnselen in de tijd. Wanneer wij dus zeggen alle leven, dan denken we dus aan alle leven dat we kennen, geestelijk, stoffelijk, noem maar op, dan kunnen we niet anders zeggen als het is een deel van het eeuwige. Als je dat goed wilt zeggen, wordt het ontzettend moeilijk. Laten we ons dit voorstellen. Er is een begin. In dat begin is er geen verschijnsel. Dus er is een potentie van energie, maar er is geen verschijnsel van energie. We weten niet wat het is, maar dat is het begin. In dat begin ontstaat langzaam maar zeker beweging. In die beweging ontstaan allerlei kernen, die zichzelf als afzonderlijk ervaren. Wij zien dat dan als de zonen des Lichts en degenen, die gevallen zijn. Maar dat gaat verder en wat dan ontstaat is het beginsel van de mens.

Vanaf dat ogenblik is er een verstoring in dat totale evenwicht van de energie. Het resultaat daarvan is ondermeer het ontstaan van een stoffelijke wereld en het ontstaan van wat we dan maar energiesferen zullen noemen. Al zijn er dus geen cirkelvormige sferen, die rond de aarde hangen, het zijn werelden met een bepaald soort energie. Er is onderscheid gekomen aan de hand van trillingsgetallen, maar op den duur ook allerlei substanties en dichtheid. En in die dichtheid ontstaat het leven. Het begint met de amoëbe of eigenlijk met het halfleven. Dan komen we bij het ééncellige, enzovoort, enzovoort. En dat resulteert uiteindelijk in de mens.

Opvallend is dat die veranderingen van ontwikkelingen altijd vooraf worden gegaan door gebeurtenissen, die nogal schokkend zijn. Soms is het een plotselinge vulcanise activiteit van de aarde, in andere gevallen is het een tijdelijke afkoeling van de zon en telkens als er zo'n periode voorbij is dan blijkt dat een aantal levensvormen zich hebben aangepast en dus weer kunnen voortbestaan. Maar dat houdt ook in dat hun ervaringswereld verandert. Die verandering weerspiegelt zich dan weer als ze niet meer in de stof bestaan in de geest. Want dat bewustzijnskern blijft bestaan en begint nu weer een eigen wereldbeeld te creëren, enzovoort, enzovoort.

Wanneer je echter kijkt naar de Kracht waar alles uit functioneert, dan komen we steeds weer terug bij die eerste kracht, die oerkracht zeg maar, die nu de oorzaak is en de drijvende energie van àl wat er bestaat. En materie, bijvoorbeeld? Ja, materie is ook energie. Het is allemaal deel van één kracht en wanneer dus de Orde zegt dat alle leven een deel vormt van ene kracht of van alle leven, dan is dat volkomen juist. Wij kennen niet het geheel van het bestaan. U, op aarde

kent uw eigen aarde en u denkt waarschijnlijk dat u de kroon der schepping bent, maar er zijn zoveel vormen van leven in de ruimte. Er zijn zoveel planeten, waarop verschillende vormen van leven zich voltrekken. Er zijn sterren die ontstaan en sterren die vergaan en daarmee vaak ook levensvormen, die er in de buurt bestaan. Als je dat allemaal zo bekijkt dan zeg je ja, we zijn eigenlijk maar een klein deel. Maar waar blijft het bewustzijn van al die delen? En dan kunnen we ons niet voorstellen dat ze alleen maar verbonden zijn aan een deel. Ik neem aan dat het geheel elk bewustzijn in zich opneemt. Elke reeks dus van verschijnselen, ontwikkelingen, enzovoort. En wij dus, als deel van het eeuwige leven, kunnen tot het besef komen dat wij dat besef kunnen gaan dragen, maar dan zijn we geen deel meer, dan zijn we opgenomen in het geheel.

Het is eigenlijk vanuit deze denkwijze, dat de Orde in het begin een aantal van haar principes heeft vastgelegd. Heeft u commentaar?

+ vraag over ons bewustzijn.

Uw kracht versmelt, maar elk bewustzijn, ofschoon opgaande in de rest heeft zijn eigen herinneringsachtergronden het sterkst en blijft zo voor een deel zichzelf. Wanneer we bijvoorbeeld kijken naar mensen, die heel goed met elkaar op kunnen schieten, dan kan er een ogenblik komen dat ze samen incarneren, tesamen in één lichaam. Vanuit de twee sets herinneringen, twee sets van conditioneren eigenlijk, in één persoon.

+ Gaan die ook weer uitelkaar bij overlijden?

- Meestal niet, dat is één persoonlijkheid geworden. Wij spreken dan wel van een compositen persoonlijkheid. Omdat zo'n persoonlijkheid een groot aantal verschillende oorspronkelijke persoonlijkheden zó harmonisch met elkaar verbonden in zich draagt, dat geen van hen meer de behoefte heeft een persoonlijkheid te manifesteren omdat het werkelijke wezen langzaam maar zeker mee berust op datgene wat in die andere aanwezig is. De mogelijkheden, de kwaliteiten, het weten, de energie, de samenwerking, het zijn allemaal factoren die dermate bindend zijn dat, terwijl nog het ik-besef bestaat, vooral niet meer aanwezig is de neiging om zich naar buiten toe als ik te manifesteren.

Alleen nog maar als deel van het geheel. Dat ik-besef filtert dan naar men zegt langzamerhand een beetje weg en wat overblijft is eigenlijk het bewustzijn dat een groot aantal levens kan overzien. Elk deel van die ikheid heeft er een aantal van beleefd en tesamen een veel groter inzicht in het geheel van alle werken vertonen en daardoor ook een groter harmonie.

+ twee vragen door elkaar, wat het geheel onverstaanbaar maakt.

- Scorpio bijvoorbeeld is een mens met een tamelijk roelistise? wereldbeschouwing. Alles is gevat binnen zijn eigen denkbeelden. De tweeling is weer een type, dat voortdurend overslaat van het ene uiterste naar het andere. Het behoeft dus geen composit-persoonlijkheid te zijn, het kan wel. Het is bij elk type mogelijk. De één-eiige tweelingen hebben een bijna gelijkvormig lichaam, het is nooit honderd %. Zij hebben een zeer grote onderlinge harmonie moeten hebben om samen te incarneren. Bij de twee-eiige moet ook wel een zeer grote harmonie bestaan, maar het hoeft niet zo volledig te zijn. Daarom zeggen we: de één-eiige tweeling komt over het algemeen uit een eindwereld, die beide reeds gemeen hadden. Bij de twee-eiige hoeft dit niet het geval te zijn, maar er bestaat wel een harmonise band tussen beide op het moment van incarnatie.

+ vraag over ervaringswereld. Materieel of?

- Dat kan de materie zijn, het kan een geestelijke wereld zijn, maar bij de één-eiige tweeling nemen we aan dat zij ook op aarde verschillende malen contact gehad moeten hebben en geestelijk harmonisch moeten zijn in geestelijke fasen, voor de incarnatie mogelijk is in

deze twee-éénheid.

+ vraag over vijfelingen en dergelijke.

- Ja, dat is duidelijk als je ziet, hoe deze zich gedragen. Er is natuurlijk een zekere binding van de prenatale omgeving, maar er zijn zeer sterke afwijkingen van gedragsaard en karakter van de verschillende delen van zo'n vijf- of zesling en daarnaast en dat is ook erg opvallend bij de éénjarige tweeling krijgen we ook een vergelijkbaar levensverloop. Dat krijgen we weer niet bij de vijfeling. Ook bij de niet hormonale, dus natuurlijke oorzaak van de vijfeling komt dat veel minder voor. Het is een beetje moeilijk om hier de grens te trekken, maar de perfecte harmonise aspecten schijnen beperkt te blijven tot de drieling, zover mijn ervaring reikt.

En daar zien we dan ook de vergelijkbaarheid van levensafloop, de inductie van: de één is ziek, de ander voelt zich onmiddellijk ook ziek, ook op groter afstand, dat soort dingen. Bij de vierling blijkt dat niet zo sterk het geval te zijn, bij de vijfeling ziet het er naar uit dat eigenlijk de eenheid meer door het milieu wordt afgedwongen dan dat ze feitelijk aanwezig is. 't Spijt me voor u, als u het anders had willen hebben.....

+ vraag wat er gebeurt als een vrouw op één dag gemeenschap heeft met twee verschillende partners, kan dat ook een tweeling doen ontstaan?

- Dat kan wel, laten we zeggen, de één uit plichtsbesef, de ander uit entoesiasme. Dat kan twee heel verschillende personen aantrekken. Dan moeten we er rekening mee houden dat één of beiden van deze tweeling een gevoel hebben dat zij eigenlijk de ander liever kwijt zouden zijn. Er is dan dus een soort haat-aspect omdat men incarneerde met het idee deze sfeer is de mijne. En dan voelt men zich niet alleen in dat sfeertje bedrogen, maar bovendien is er dan nog een ander die gelijke rechten heeft. Dat is heel eigenaardig maar dan zien we dus inderdaad tweelingen, die elkaar niet kunnen luchten of zien.

+ vraag over de aanwezigheid van bewustzijn in de aanvang.

- Wij weten niet wat was in de aanvang. Wat wij beschouwen als bewustzijn is later gekomen. En wij weten niet of dit is voortgekomen uit de wil, uit het bewustzijn, dan wel uit enigerlei andere reden is ontstaan.

De meesten van ons zijn geneigd om aan te nemen dat er een bewustzijn heeft bestaan, totaal verschillend van het onze, dat de wil heeft gehad tot deze evenwichtsverstoring waaruit het geheel van de schepping voortkomt.

vraag over nadere definitie van dat bewustzijn.

- Over bewustzijn spreekt men op het ogenblik om erkenning van het eigen ik en gelijktijdig een oriëntatie van dit ik ten aanzien van het zij delen van dit ik bij waarden buiten dit ik. Op het ogenblik dat daaruit conclusies getrokken worden en er voorstellingen ontstaan, spreken wij van bewustzijn. Een atoom heeft geen bewustzijn zoals wij het bekijken. Omdat het bewustzijn van een atoom in feite vastligt in de baanomlopen, die de kleinste delen om de kern maken. In die kern ontstaat dan een eigen evenwicht, dat reageert op die baanomlopen. Dat reageert inderdaad mee in verband met wijzigingen buiten het atoom. Er is dus kennelijk een compensatiewerking gaande, maar waarom en hoe, weten wij niet. Het zou bewustzijn kunnen zijn, maar bevat kennelijk geen voorstellingen in den zin waarin wij zelf die kennen.

+ Het zou dus een gradatie kunnen zijn?

- Ja, het zou een totaal andere vorm kunnen zijn. Een gradatie zou je pas in kunnen stellen als je een vergelijkbaarheid hebt. Als je één van de factoren niet kent, is de vergelijkbaarheid natuurlijk zoek.

+ Dus in de aanvang was het woord, is dat nu beeldspraak of?

- U moet het dan volledig zeggen, dan wordt het u misschien iets duidelijker: het woord en het woord was God en het was uit God. Wat is een woord? Een woord is een idee tot uitdrukking gebracht. Die idee was God. Was met God, dus er kan meer zijn uit God. In zijn totaliteit. Als zodanig is het een zeer mystieke uitspraak en zou je in een juist begrip kunnen zeggen, dat ze waar moet zijn. Maar op het ogenblik dat je het woord gaat verpersoonlijken en dus gaat denken aan een God, die spreekt, dan zit je fout. Uiteindelijk is een woord niets anders dan een reeks van trillingen welke bovendien een bepaalde associatie wekt bij anderen. Maar er was niets anders, dus in dezen zin kan het geen woord geweest zijn. Een woord is de uiting van een gedachte. Wanneer we zeggen dat de schepping voort is gekomen vanuit de uiting van een in God bestaande waarheid of ervaring, of erkenning dan is het allemaal aanvaardbaar. Het woord was God, het was deel van God, het was met God, hij was ermee bezig, en het was uit God, uit hem tot werkelijkheid gebracht. Een verklaring, die volledig juist is.

+ vraag over de gedachte in deze contex.

- Wanneer je aanneemt, dat er een woord is, een geuite gedachte, moet er dus eerst een gedachte zijn geweest. En een gedachte is niet mogelijk, als er geen bewustzijn bestaat. Er moet dus bewustzijn zijn geweest.

Maar wij weten deze dingen niet. Zij onttrekken zich aan ons kànvermogen en op het ogenblik dat wij ze gaan stipuleren als een werkelijkheid, brengen we in feite het Goddelijke binnen het bereik van de menselijke logica. En ik geloof, dat we dat niet moeten doen. Omdat het Eeuwige zò omvattend is, dat het zich aan ons vermogen tot constatering, tot waarneming, laat staan tot erkenning, volledig onttrekt. Dat we soms bepaalde aspecten ervan kunnen ervaren. Ik geloof dat je het het beste zò kunt uitdrukken: ik zing, omdat in mij een lied klinkt omdat de vreugde in mij tintelt en ik leef omdat het leven in mij bestaat. Zo ben ik als de bloeiende boomgaard, mij verheugende in de bloesem, die ogenblik mijn lotze is, zonder mij af te vragen welke vruchten ik zal voortbrengen. (vrijblijvende vertaling van een Chinees gedicht) Ik geloof dat ik hiermee uw vraag beantwoord heb.

+ vraag over die compositie persoonlijkheden. Zijn die hier aanwezig?

- geen commentaar. Op het ogenblik, dat ik dat ga vertellen, ga je er op letten of ik gelijk heb of niet denk je het te constateren. Je schept een druk daardoor, waardoor de ander tot een gespletenheid komt in zijn witingen, die absoluut vermeden zouden kunnen worden als we daar geen nadruk op zouden leggen.

Maar er zijn heel veel mensen, als u dat tevreden stelt, die dus niet maar alleen één persoonlijkheid hebben. Waarin dus meerdere persoonlijkheden aanwezig zijn. We moeten dit ovrigens scherp onderscheiden van de splitsing van persoonlijkheid door onderdrukking van een deel daarvan tot stand komt. Waarbij dus eigenlijk het onderdrukte deel van de persoonlijkheid tijdelijk of blijvend naar buiten gaat treden als een soort secondaire persoonlijkheid. Dat is meer een zuiver psychologisch geval en waar ik over praat is een feitelijk geval van harmonise versmelting van een aantal persoonlijkheden, die tesamen een enkel lichaam bewonen. Schizofrenie is in feite een imbalance door vergiftiging of anderzins ontstaan. Waardoor in het hersenbeeld twee of meer verschillende werkelijkheden afwisselend beleefd worden. Waarbij de reactie dus soms redelijk is omdat men dezelfde werkelijkheid beleeft die de ander beleeft en het volgende ogenblik die werkelijkheid zodanig anders geïnterpreteerd wordt dat het gedrag als afwijkend wordt beschouwd of zelfs gevaarlijk. Schizofrenie kunnen we ondermeer tot stand brengen door toediening van extract van moederkoren of L.S.D. Moederkoren is een zwarte schimmel, die op koren-

aren voorkomt. Wanneer je dat doet dan ontstaat een tijdelijke verandering van werkelijkheidsbeleving. Daar komen perioden bij voor vooral tegen het einde, dat men de werkelijkheid gewoon zoals anderen die zien, ervaart, men reageert normaal. En dan ineens verandert het kleurenspectrum of datgene wat eerst gewoon was, wordt dreigend of wat eerst afwijzend was lijkt ineens lieflijk en dan ga je allerlei dingen doen waarvan een ander zegt, ik snap het niet, hoe heeft dat kunnen zijn. Wanneer dat bij een eenvoudig vergiftigingsverschijnsel op kan treden, want dat is dit eigenlijk, dan is het duidelijk dat het niet noodzakelijker wijze een psychische kwestie hoeft te zijn, die door onderdrukking van een deel van de persoonlijkheid tot stand is gekomen.

+ Hangt dit enigszins samen met de middeleeuwse weerwolf?

- Hier hebben we te maken met schizomanie, een gescheiden voorstellingsvermogen. Deze gescheiden voorstellingswereld kan van buitenaf zijn opgelegd, ze kan het resultaat zijn van een vergiftiging, van geboorte trauma en brengt dan de mens tot een gedrag dat sterk afwijkt. Dat daarbij echter een zodanige aanpassing van het geheel van de persoon plaats vindt als in sommige films danks zeer kunstige grime wordt gesuggereerd, meen ik te mogen ontkennen. Maar als iemand zich een verscheurend dier voelt en laten we zeggen een schaap de nek doorbijt in een enorme bloeddorst en agressiviteit en een ander heeft toevallig een hond zien lopen, dan krijgt die hond de schuld. En als die hond dan bovendien niet te vinden is, dan moet het wel een weerwolf geweest zijn.

Er is een tijd geweest, dat men zogenaamde mens-dier goden kende. Een dierenlichaam met mensenhoofd, centaur, of omgekeerd. De centaur was eigenlijk een goedmoedig schepsel, dat bovendien bereid was als mentor op te treden en maar zelden tot toorn bewogen werd, maar dan ook een zeer gevaarlijk vijand was. Dat is de Griekse legende. Als u even nadenkt en zich realiseert wat een last de Grieken hebben gehad van ruitervolken, waarvan sommigen daar een tijd lang in de bergen zijn blijven wonen nadat hun volk weg was gegaan en dus hun eigen kennis en denkwijze hebben gebruikt om anderen wat te leren, dan is de centaur eenvoudig een ruiter. Dat zelfde vinden we overal.

Om terug te komen op ons onderwerp, men dacht dat er Goden waren met een dierenhoofd en dat werd heel vaak zo uitgebeeld bij de Egyptenaren. Nu meende men dat wat bij Goden kan bestaan ook bij demonen kon bestaan. Het is: zo boven, zo beneden en zo beneden, zo boven. Men meende nu dat er demonen waren, die dus bijvoorbeeld een hondekop zouden hebben. Iemand die door hen bezeten was, was een weerwolf. Maar om zo'n verhaal als waarschuwing te kunnen vertellen, werd het noodzakelijk er allerlei details aan toe te voegen. En zó ontstonden dus mythologische figuren, zoals bijvoorbeeld de vampier. Er zijn er wel meer. De gauwel? zelfs. Niet de Gaulle, die had alleen de neus gemeen met de gauwel. Maar deze wezens dus zijn zuiver legende-wezens, ontleend aan de vroegere legende leer en de daarbij passende magische mythologie. Maar het eenvoudige volk heeft waarschuwingen of dreigingen nodig. Het meent dus steeds weer alles daaraan te kunnen wijten. Dat is ook voor een deel de oorzaak geweest van de heksenvervolging. Het is gemakkelijker aan te nemen dat een ander je vee met ziekte heeft geslagen, dan dat je het zelf verwaarloosd hebt. Op dezelfde manier had je bijvoorbeeld de witte wieven. In Friesland en in een deel van de achterhoek ook. Wat waren die witte wieven? Vaak was die aan de lijn hing of een stuk papier wat over de weg ging. Maar als een dronkeman een ongeluk had gehad of zijn paard was op hol geslagen, dan zei

hij dus dat hij de witte wieven gezien had. En zó ontstond een hele reeks verhalen en legenden daarover. We moeten één ding goed begrijpen, er is altijd sprake van een mythos, die gebruikt kan worden ter verontschuldiging van eigen tekortkoming. Dat is zelfs in de moderne politiek nog steeds zo. Er is altijd wel het communisme of het fascisme dat bestreden moet worden en je hebt zelfs een tijd gehad, dat het jodendom zo gevaarlijk was. Dát was de vijand en die deed alles wat men in feite zelf veroorzaakt had en wat men voor zichzelf niet toe wilde geven. Omdat men het denkbeeld wilde handhaven van iemand die alles weet en alles goed doet.

In de V.S. zien we ook weer zo iets. Er is op het ogenblik een schandaal over wapenleveranties en gelden, die voor één of andere troepenopstand in Latijns-Amerika gebruikt werden. Ja, dat kán niet, hè, de president heeft daar nooit van geweten. De president heeft 't gelaten. 't Was een oud marineman, een heel felle carrière man, die heeft het op zijn geweten. Die had het niet op zijn geweten, want ook Buitenlandse Zaken was er ingetuind. Maar nu wordt er een hele mythe opgebouwd van het bestuur dat buiten het wettige bestuur om allerlei dingen doet. De praktijk is echter dat driekwart van de buitenlandse en ongeveer een derde van de binnenlandse politiek van de V.S. buiten de controle van het congres plaats vindt, ja allerlei geheime diensten van verschillende soort. Maar de mythos is dus: de heethoofden, die er schuld aan zijn.

Alle verhalen over sabotage daden, die er schuld aan zijn! Het is helemaal niet zo, maar men probeert daarmee als het ware zijn gebreken te redden. Dat is één van de bewijzen dat de rijpheid van het menselijk ras nog niet erg groot is. Anders zouden ze het begrijpen. Dan zouden ze het zien, zoals het werkelijk is. De kinderlijke neiging om onmiddellijk uit te roepen ik heb het niet gedaan, dat was de hond of het was de kat of het jongetje van hiernaast. Anderen de schuld geven om jezelf schoon te wassen. In de oudheid, toen men veel meer geloofde aan buitenzinnelijke krachten en Goden, die op aarde kwamen en al die dingen meer, was het vaak heel erg gemakkelijk iets goeds dat je niet kon verklaren, maar dat jou was overkomen door het ingrijpen van de Goden te verklaren en niet te vertellen hoe je er ander had moeten beduvelen om het zó ver te brengen.

En als het verkeerd ging dan had je demonen die er schuld aan waren en allerlei spookwezens. Dan hoefde je niet toe te geven dat jezelf de fout had gemaakt. Daar komt het eigenlijk vandaan.

+ vraag of Goden entiteiten zijn.

- Er zijn wel gevallen geweest dat Goden entiteiten zijn geweest. Er zijn ook gevallen geweest, waarbij astrale schillen met zoveel energie waren geladen, dat die zich als Goden manifesteerden. Maar Goden zijn alleen maar wezens die macht bezitten die mensen niet hebben, maar toch wel begeren. Zo zijn Goden eigenlijk een creatie van de mens. De mens schept uit zichzelf het ideaalbeeld, dat hij nooit kan bereiken. Maar dat hij vereert, omdat hij daardoor desondanks iets voor zichzelf aan meent te mogen ontleenen. God is voor velen niets anders dan de ongeziene kracht, die hun eigen besluiten ratificeert en on-aantastbaar maakt.

+ dan is het de vraag of er werkelijk goden hebben bestaan of dat het allemaal projecties van mensen zijn.

- Bijna altijd. Er kunnen andere krachten optreden, maar laten we het eenvoudig zeggen. U hebt een bepaald masker ontworpen, dat is úw creatie. Maar nu komt er een ander, die een grap wil uithalen. Die zet dat masker op. Op dat ogenblik is uw creatie niet meer binnen uw

controle, maar is ze in wezen een vermomming geworden. Dat krijgen we dus vaak met goden en godsbegrippen. Er zijn krachten die zich een dergelijk masker maar ál te graag toeëigenen, omdat ze daardoor in staat zijn dingen te doen en te volbrengen, die ze op eigen kracht nooit zouden klaarspelen. En dan komt er een ogenblik dat er inderdaad geestelijke krachten, van welke soort dan ook, zich manifesteren als een god of als een engel. Als u een engel ziet, dan moet u er altijd maar aan denken: in de verlovingsstijd was het ook een engel. hoe is het nu? Met andere woorden, laat u niet door uiterlijkheden verblinden. Probeer de essentie aan te voelen en op grond van uw essentie te reageren.

+ vraag over òns eigen masker.

- Wanneer u het -- als méns zegt, hebt u gelijk. Het is namelijk zó. U bouwt een beeld op van wat u bent en wat u behoort te zijn. Deze twee versmelten met elkaar tot een ander persoon en datgene wat u naar buiten toont. Wat daarin zit, is echter veel complexer, meer omvattend en behoort tot het eigen bewustzijn van uw ik. Als zodanig is dus de uiting van het ik door.....gelijktijdig beperkt, maar ook deels vervalst.

- Als antwoord op een lange vraag het volgende: Evolutie is een stoffelijk proces. We kunnen geestelijk iets ervaren dat doet denken aan voortdurende sprong-mutaties, omdat we plotseling een verwijding van besef ondergaan waardoor ons wereldbeeld zich in zeer korte tijd volledig weet te veranderen. Ik geloof niet dat dat proces daardoor wordt tegen gehouden. Alleen de mogelijkheid om zich te manifesteren zoals u bent op aarde, middels deze vorm, wordt erdoor belemmerd. Maar 't wordt niet eens daardoor geheel onmogelijk gemaakt. Voldoende?

+ weer een vraag over complexe persoonlijkheden.

- Ja, dat is een heel moeilijke vraag, waarop ik geen reëel antwoord kan geven. Theoretisch is het mogelijk. Omdat uiteindelijk het super-ego, het werkelijke ik bestaat in een geestelijke wereld en zijn concentratie gebruikt om een soort pòde van kracht uit te stoten, die dan de voorziening wordt van een stoffelijk lichaam. Er zijn mensen, die kunnen twee of drie dingen tegelijk doen. Het is dus denkbaar, dat een geest daartoe in staat zou zijn. Maar zou deze theoretisch op twee werelden gelijktijdig kunnen leven? Daar spreekt iets tegen en dat is namelijk dit: de werking van gegevens is dermate intens op het emotionele vlak, dat een vermenging van gegevens van verschillende planeten tot ontstellende resultaten èn voor de bewustwording èn voor de contactmogelijkheden in eigen sfeer zouden betekenen voor dit Theoretisch is het mogelijk. Er is mij echter geen enkel geval bekend waarbij dit ooit gebeurd zou zijn. Ik kan dus alleen maar zeggen dat ik dit onwaarschijnlijk acht.

Er is een werkelijk ik of een super-ego, dat gebeurt ook wel eens, dat dus altijd in een geestelijke wereld of in een geestelijke toestand als u dat liever wilt, vertoeft. Wanneer het bezièld wordt, dan zal dit ik zijn aanpak richten op het punt waar de bezièling plaats vindt. Er blijft een relatie tussen bestaan, dus tussen het belichaamd deel en tussen het werkelijk ik, maar de aandacht van het totaal ik is dan geheel geconcentreerd op het geprojecteerde deel van het ik, omdat hieruit bewustwordingswaarden worden ontvangen, waardoor het ik zich juist in zijn eigen bestaan kan reageren. Je zou het eigenlijk zó kunnen zeggen: wanneer je mens bent, leef je merendeels bewust in de stof. Daarnaast ben je vaak, en dat zijn dan slaaptoestanden voor het lichaam, nog bewust in één of meer geestelijke werelden of bereiken van bewustzijn. Al te samen vormt het nog weer een uiting van en een wisselwerking met gelijktijdig het werkelijke ik, dat dus als een

soort centrum buiten de voorstellingen leeft waarbinnen het zich voor ervaring voortdurend oriënteert.

+ vraag over beschermengelen.

- In feite is het zo; tussen u en andere ego's kan een relatie ontstaan. Deze relatie hoeft niet stoffelijk te zijn of geestelijk. Het is gewoon een harmonisch aspect. Wanneer nu een vergelijkbaarheid van belevingen aanwezig is aan beide kanten dan is een afwijking of een gevaar voor afwijkingen bij één van beiden, die tijdelijk op aarde is gemanifesteerd., een reden voor het andere ik om te proberen zijn partner in het geestelijk bestaan als het ware te helpen door op te treden als een soort redder, helper, of wat dan ook. En dat is dan een beschermengel. Maar punt één is dat natuurlijk geen engel, punt twee beschermen? Het wijst u op de mogelijkheden binnen het kader van het bestaan, dat u zelf mee bepaald hebt. Beschermengelen in deze zin kunnen dus bestaan. Het super-ego kan, door zijn geconcentreerdheid onmiddellijk ingrijpen. Het kan ten hoogste onbewuste waarden activeren, maar verder gaat het niet.

Een ander daarentegen kan als het ware buiten het ik kleine tekenen of veranderingen creëren, waardoor dat ik anders reageert dan het zonder dat gedaan zou hebben.

+ vraag over de ziel.

- Wat is de functie van een batterij in een transistor radio? Dat is de energiebron. Dat is de ziel. De ziel is, in wezen de krachtbron van het super ego. Welke echter een deel van zijn energie of kracht kan gebruiken om een menselijke bezieling mogelijk te maken. Met andere woorden, het super ego kan uit die kracht putten en als het ware die kracht tijdelijk richten op andere punten.

+ Dan wordt het voor veel mensen wel moeilijk om jezelf te leren kennen.

- Dat is voor veel mensen een zegen. Want als je jezelf zou leren kennen, dan zou je jezelf zoals je nu bent niet meer begrijpen. Als u dat toch al niet doet, dan bent u al een stapje verder. Als u dan zover komt, dat u anderen enigszins gaat begrijpen dan begint u langzaam maar zeker te komen tot dat harmonisch aspect dat bij bepaalde drijvende krachten in uw wereld voor u belangrijk worden en niet alleen meer verschijnselen. Het is eigenlijk zó. Een mens denkt dat hij een ander begrijpt, als hij in een ander dingen erkent, die in hemzelve bestaan. Op het ogenblik echter dat die ander reageert volgens datgeen wat in uzelf bestaat, kunt u die ander niet begrijpen en dat komt heel vaak omdat u de complexiteit van een ander niet begrijpen kunt en zelf een heel andere benadering hebt van uzelf en van de wereld. Dat komt ontzettend veel voor. De gevaarlijkste mensen op aarde zijn de mensen die u zeggen, dat zij u begrijpen. Weet u waarom? Omdat zij denken dan ook te weten wat goed voor u is.

Op het ogenblik dat zij denken dat zij weten, wat goed voor u is, wordt u veelal het slachtoffer van hun goede bedoelingen. De hele wereld wordt door dergelijke mensen geregeerd.

+ Zijn goede bedoelingen altijd fataal?

- Goede bedoelingen zijn fataal, zodra zij worden gemaakt door de wetmatigheid waaraan anderen zich te onderwerpen hebben.

einde van het eerste deel.

Tweede gedeelte.

+ lange vraag over het elkaar herkennen uit vorige incarnaties.
 - Een incarnatie is normalerwijze een leven dat verwerkt wordt in de geest. Als je daar nu wat uit geleerd hebt, dan zul je proberen bij een volgende incarnatie die fout te vermijden. Als je nu bepaalde dingen goed hebt gedaan en als juist hebt ervaren, dan zul je misschien heel anders incarneren of in een andere relatie of verhoging en dan is er toch ergens iets van een herkenning of een soort attractie, meestal blijft dat onbewust, waardoor je dus weer met elkaar in contact komt. Je hebt ook groepsincarnaties, zoals u misschien weet, dan kan het wel eens gebeuren dat een aantal van die mensen herinneringen meebrengen die dan in een soort droom herbeleefd worden. Dat je iets uit je vorig leven als het ware opnieuw ziet en dan kan ik mij voorstellen dat wanneer het contact goed is en de belangstelling wederkerig, men tot een dergelijke opmerking komt. Dat is een kwestie van de totale geestelijke ontwikkeling en als u zich realiseert, dat er op het ogenblik steeds meer mensen zijn, die op de één of andere manier een tikje paranormaal zijn. In de wetenschap is dat abnormaal, het paranormale is voor de wetenschap een abnormale beperking van eigen constateringsvermogen.

Wie gelijk heeft, zullen we later zien. Wanneer we zien dat steeds meer mensen gevoeligheden ontwikkelen, bepaalde telepatische aspecten en reacties steeds sterker optreden, dan kunnen we aannemen dat één of twee generaties verder de gevoeligheden weer groter zijn geworden. Dit zullen dan bij een verdere incarnatie ook wel van invloed zijn, dacht ik. Het oplopen van de gevoeligheid dat is al sedert de vijftiger jaren gaande. Gelukkig niet van de bijgelovigheid, of-schoon ook daar paal en perk aan gesteld zou moeten worden. Maar dat is weer wat anders.

+ vraag over mystiek.

- Mystiek is eigenlijk een verinnerlijking, die zó ver wordt doorgevoerd dat weer met krachten buiten het ik resonantie ontstaat. Dat kun je niet meer in denkbeelden vertalen. Het is een beleving, maar als je probeert om haar terug te vertalen met menselijke woorden dan ontdek je dat je ze niet hebt, óf de feiten vervalsen of je kunt je niet uiten. Mystiek is inderdaad een soort verliezen van je eigen begrenzing en de meeste begrenzingen bij een mens komen voort uit zijn persoonlijkheids voorstelling. Verder kun je zeggen dat in die mystiek wordt geestelijk beleefd op een niveau dat nooit hoger kan zijn dan dat van het ego, waarvan de mens deel uitmaakt. Als dat peil echter bereikt wordt, is er geen expressiemogelijkheid.

Wat wèl weer gebeurt is dat bepaalde verbindingen en verbondenheden die niet rationeel te verklaren zijn, innerlijk intens beleefd worden. Dat kan zich dan weerspiegelen in de wijze waarop men later in de materie optreedt.

+ vraag over een wonderkind in Amerika, een negerjongetje.

- Het is denkbaar, dat iemand een intellect heeft, dat veel groter is dan dat van zijn omgeving. Dan is het ook denkbaar, dat zo iemand bepaalde feiten gemakkelijker in zich opneemt en vollediger dan anderen. Wanneer dat gaat over een religieuze opvoeding zal men geneigd zijn om via opvoeding, lessen in exegese en al dat andere, zo iemand verder te ontwikkelen. En dat gaat veel gemakkelijker dan wanneer het algebra is of zo. Al zeggen ze dan doe dan maar wat langzaam aan want we hebben geen tijd om je verder te helpen. Voor Godsdienst kan dat. Het is dus gewoon denkbaar, dat we jier te maken hebben met iemand

van wat groter intellect in zijn achtergrond en opvoeding en dus al heel snel in staat was om anderen lering te geven. We hoeven niet direct aan vorige incarnaties te denken. Maar aangezien dit jongmens voor zover mij bekend, behalve diepzinnig ook nog zeer boeiend kan spreken, zou ik aan willen nemen dat deze bekwaamheid, deze begaafdheid van het woord, dus uit een vorige incarnatie als kwaliteit is meegebracht en door de omstandigheden bijzonder snel en goed is ontwikkeld.

Ja, de meeste mensen denken dat de kinderen niet deugen, terwijl de kinderen denken, dat de volwassenen getikt zijn. Beide partijen hebben voor een deel gelijk, dacht ik. Het kinderlijke, wat u zoekt is in feite een naïviteit. Kinderlijk, zult u zeggen dat is een beetje simpel zijn in je reacties en in je denken. Maar als je een groot intellect hebt, dan verdwijnt dat. Het kón zo nu en dan wel eens kinderlijk zijn. Maar als het eropaan kwam, was hij zijn tijd en leeftijdgenoten ver vooruit en wist hij zich te gedragen op een wijze die voor zijn vak, zijn beroep ideaal was.

Als we ons weten te realiseren dat dit jongmens de kinderlijkheid wist te gebruiken, waar hij niet in staat was op volwassen wijze volgens hem bekende regels te reageren, dan moeten we zeggen dat het nog een hele handige jongen óók was. Kinderlijkheid wordt door het kind heel vaak gebruikt om verplichtingen te ontwijken, die een rijpe benadering zouden vragen. Volwassenen pretenderen over het algemeen een begrip dat verder gaat dan wat ze bezitten, tot het ogenblik dat daaraan verbonden is. Dan kiezen ze tussen naïviteit of een maagzweer. Bewustzijn is identiek met intellect. Iemand, die prediker is op een zo simplistische wijze als dit jong mens, zou ik wel een groot intellect willen toekennen. Feitenkennis, combinatie vermogen, taalbeheersing en wat dies meer zij. Maar bewustzijn dat groot is, zou ik hem niet toe willen kennen, gezien de éénzijdigheid van zijn benadering. activiteiten enzovoort.

- + vraag over mogelijke incarnatie van Luther King.
- Het is wel denkbaar theoretisch, maar we zouden dan in die prediking toch andere elementen aantreffen dacht ik, dan op dit moment daar overheersen. Het lijkt mij niet erg waarschijnlijk.
- + vraag over de mogelijkheid dat er binnen enkele decennia wezens zullen incarneren om ons uit onze diepe beslommeringen te helpen?
- Ja, waarom geen Marsmannetjes? U zult het zelf moeten doen. Mensen moeten gewoon leren, dat idealen mooi zijn, maar dat het denkbeeld dat idealen in werkelijkheid kunnen worden omgezet in feite een illusie blijft. Men zou terug moeten gaan naar de praktijk van leven in een samenleving. Dan zou de heerschappij van mooie woorden en indirect dus ook eraan ontleende geldmachten zeer snel slinken.

Ik voorzie dat dat in de komende twintig jaar in zeer grote mate het geval zal zijn en ik meen zelfs dat we al vanaf negentig te maken krijgen met een veranderde benadering ten aanzien van zijn medemens en steeds sterker veranderen ten aanzien van de wereld. Dat betekent een omwenteling, die natuurlijk enige tijd duurt, maar waarbij de samenwerkende aspecten omtrent het jaar tweeduizend overheersend zullen zijn.

- + Heeft wat er momenteel in de Sovjet Unie gebeurt daar mee te maken?
- In de Sovjet-Unie is een dubbele crisis gaande. De eerste is een economische crisis, die men langzaam maar zeker heeft moeten toegeven ten aanzien van de bevolking en in de tweede plaats heeft men te maken met het steeds meer wegsmelten van het fanatiek geloof in een

Marxistisch Leninisme. Het is bekend, dat op het ogenblik een Godsdienst veel minder aanhangers krijgt, de neiging tot dispensatieverlening van de leiders van die godsdienst steeds groter worden. En daar hebben we nu in feite mee te maken. Rusland heeft hulp nodig, vooral technische hulp van het buitenland, al zal het dat nooit toe willen geven. Het heeft daarnaast te maken met een bijna steeds zich herhalend voedseltekort, waarbij de tekorten op de wereldmarkt moeten worden gedekt. Dan heeft het ook nog te maken met tonemende financieeringsmoeilijkheden omdat zijn eigen betrokkenheid bij steeds meer toenemende bewegingen en gebieden, gevoerd hebben tot steeds hogere financiële eisen ook buitenaf.

Vroeger was een geweer en een rood boekje of een uitspraak van Lenin genoeg, tegenwoordig vragen ze er ook een paar miljoen bij. Dat betekent, dat men het anders moet doen. Men heeft zeker het denkbeeld van de wereldrevolutie niet opgegeven. Er zijn zelfs een aantal dyhards die alles zullen doen om deze staatsman een verdere vereenvoudiging van de samenleving onmogelijk te maken. Het hele ambtelijke apparaat is er bij betrokken en er zijn heel wat belangrijke plekken, die al verdwenen zijn of op verdwijnen staan. Het zal u duidelijk zijn, dat iemand die eeg belangrijk is als leider van een aantal directieraden radeloos wordt als hij te horen krijgt, dat de directie-raden zelf raad moeten schaffen, maar dan ook zelf aansprakelijk moeten zijn.

Het leger is het op 't ogenblik eens met deze staatsman. Daarom kan hij ook zo ver gaan. Daar het leger behoefte heeft aan verbetering van techniek en een verbeterde toevoer van grondstoffen, verbeterde kwaliteit van de geleverde producten en men meent dat het op deze manier gemakkelijker te bereiken is. Daarom kan de man dit doen, maar hij is zeker niet bekeerd tot een meer Westers vrijzinnig denken. Maar dat voorbeeld kunt u zien met wat er gebeurt is in China. Ze vonden het allemaal heel goed om de zaak steeds vrijer op te vatten, studenten protesteren en prompt worden de teugels aangehaald. De macht moet de macht blijven. De wijze, waarop ze uitgeoefend wordt, moet iets milder zijn, zodat men een beter resultaat krijgt uit het volk, betere inkomsten en betere productie. Dat zijn de werkelijke resultaten, waar het om gaat. En ja, laten we eerlijk zijn, zolang een vrijzinnige namaak Kozak geconfronteerd wordt met een Hollywood-cowboy daar zie ik alleen nog maar wat zweepgeknal en Zorro achter, wederzijds.

+ Kan die cow-boy dat nog lang doen?

- Als u goed kijkt ziet u dat zijn dagen wel degelijk geteld zijn, maar hij is met alle geweld van plan om ook zijn tweede ambtstermijn volledig vol te maken. De kans daarop is aanmerkelijk kleiner geworden. De vraag is nu in hoeverre hij bepaalde schandalen kan onderdrukken, die op dit moment zijn positie toch op zijn minst onbelangrijk maken. Er is natuurlijk een zekere argwaan ontstaan tegen elke president, die uitgaat van een ontwijking van de bevoegdheden van het parlement. Vooral iemand die dat doet door steeds meer te delegeren, steeds meer te glimlachen en steeds minder te doen en je krijgt nu toch wel het gevoel van: die man die moeten we kwijt.

+ Maar krijg je dan niet weer hetzelfde ervoor terug?

+ Ja, kijk, u houdt misschien niet van uien, maar u kunt altijd nog een verse ui beter hebben dan één, die tot in de kern verrot is. Zodat hij begint te liegen.

+ Kunt u iets zeggen over de lans van Longinus?

- Van Longinus, ja. Longinus was de man die met een lans de zijde

van Jezus doorboord zou hebben. Er zijn heel veel verhalen over in omloop. Wanneer we ons realiseren, dat de Romeinse lans gemaakt was uit een steel van esenhout en bekroond was met een ijzeren spits, dan kunt u wel van mij aannemen, dat die oorspronkelijke lans niet meer bestaat. Er is een graal-mystiek en Hitler zelf was daar misschien nog niet niet het ergste in. Ik geloof dat de originator daarvan Göring is geweest, die daar dus politiek wel geld in heeft gezien. Hitler zelf was oorspronkelijk meer verzot op astrologen. Men is toen begonnen met een soort magische tempel, ergens aan de Tägern See aan het buitengoed. Men heeft daar toen bepaalde symbolen gebruikt, onder andere genoemde lans of een bepaalde beker, die als een zeer oude Egyptische beker werd beschouwd. (hij was ook nieuw gemaakt) Daar werden ritën uitgevoerd waarmee men krachten bezwoer en Hitler voelde zich dan inderdaad door die krachten opgeladen en kon dan weer een paar mooie toespraken weggeven. Er gebeurde wel wat en er werden ook drugs gebruikt. In zijn laatste dagen is Hitler door een overdosis drugs bijna dement geworden.

Het is een poging, vreemd genoeg om terug te grijpen op de graallegende, die reikt tot koning Arthur. En dat is ook weer begrijpelijk. Die graallegende is ook politiek tot stand gekomen. Er bestaat een ronde tafel, die kunt u gaan zien. Alleen als je kijkt naar het werkmanschap dan blijkt dat hij in de veertiende eeuw is gemaakt en niet in de zevende, waarin Arthur geleefd zou hebben. En zo kunnen we meer van die dingen vertellen.

Dergelijke dingen en dergelijke mystiek is vaak erg belangrijk voor mensen die daardoor bepaalde kwaliteiten of eigenschappen nadruk willen geven. In dit geval was Hitler de gelovige, bij anderen de priesters. Het verhaál over de lans van Longinus kunnen we dus terugvinden onder meer in bepaalde vormen van Kartaarse mystiek. Daar wordt dus gezegd dat deze lans door zijn aanraking met het bloed van Jezus als het ware een reiniging betekent, een bescherming van de hemelse heirscharen nabij roept. Het is dacht ik weer enigszins verwant aan datgeen wat ten tijde van Constantijn al verteld werd, in de periode van Theodosius als een werkelijk gebeuren aan de bevolking en aan de vorsten werd voorgelegd.

Er zijn bepaalde mystieke leringen, die prakties vernieuwd zijn, maar in wezen stammen uit het eind van de achttiende eeuw. Deze worden dan voorgelegd als voort te komen uit het eerste rijk van Egypte. Het eerste Rijk heeft niet eens bestaan. zoals u misschien weet, er heeft alleen een boven- en een benedenrijk bestaan. Het eerste rijk van Egypte dat zou dan voortkomen uit de tempel van Kerna die daarmee veel vroeger wordt gedateerd. Waarom doen die mensen dat? Waarschijnlijk omdat ze toch twijfelen aan de waarde van hetgeen ze verkonden. Door er een dergelijke ancienniteit aan te verlenen, denken dat zij het aan de kritiek van anderen kunnen ontrukken.

+ vraag over de in Israël aangeklaagde kampbeul "Iwan de Verschrikke-^{lijke?}
- Hij is wel kampbewaker geweest, maar hij was niet "Iwan de Verschrikkelijke." Maar na zoveel tijd, wie kan nog zien wie wie is. Belangrijk is, dat er weer iemand veroordeeld wordt. Het oog om oog en tand om tand principe moet weer gelden en zo een zekere bevrediging tot stand brengen in een positie dat de regering en de oppositie tegenover elkaar nogal moeilijk staan en problemen op Israël afkomen, waar men niet helemaal onderuit kan. Als u zich realiseert hoe het met het Eichmans proces is gegaan en u denkt even na, dan zult u ontdekken dat het

Eichman-proces ~~wat~~ begonnen is in een tijd, die voor Israël erg gunstig was politiek omdat er op dat oogenblik juist weer moeilijkheden met de Arabische staten waren. Door het proces was het mogelijk in het parlement zonder meer beslissingen van de regering door te zetten ~~tenzij~~ omdat iemand zich liet horen, want allen, vooral de orthodoxen waren er zó zeer bij betrokken, het onrecht Israël aangedaan dat ze vergaten om met hun lange lokken te demonstreren. Dat is altijd zo geweest. Show-processen. Doekje voor het bloeden. Doodgewoon heel veel lawaai maken, opdat men iets anders niet opmerkt. Heel gebruikelijk.

+ vraag over Rudolf Steiner in verband met de wereldgeschiedenis.
 - Ja, als je kijkt wat er op het oogenblik gebeurt in de nieuwste vorm van het maatschappelijk kapitalisme en de internationals gaande is, dan lijkt het er wel een beetje op zo nu en dan. In zijn tijd was het een zeer goede en verhelderende uitspraak, maar wat hij daarbij niet heeft gezegd is dat er behalve de goede zoon ook nog een heleboel zonen zijn, die zogenaamd verkeerd zijn, maar die wel het goede doen. Terwijl de rouwmoediheid van de verloren zoon steeds meer vraagwaardig wordt. Je zou dus kunnen zeggen dat die gelijkenis niet helemaal juist is, maar dat is gewoon technisch bezien.

Er is een méander lijn, zeg maar een ^{si} cynoïde, die van de nullijn van neutraliteit gaat naar kapitalisme. Dus het toppunt van materialistische cultuur en beschaving, dan als het ware afzakt naar godsdienstige beschaving en dan een periode krijgt waarin de religieusmanise beschaving de top heeft en weer ten val komt, enzovoort. Dat is dus iets dat je inderdaad in de historie kunt volgen. Het is zelfs duidelijk dat op het oogenblik, de in zich op verdienste gebaseerde beschaving van Egypte beging te vervallen terwijl gelijktijdig de handelsbeschavingen ópkomen. Het kapitalisme dus. En wanneer we kijken naar de toppunten daarvan en dan moeten we niet kijken zoals men in Europa vaak doet, naar Griekenland en vooral naar Athene, dan moeten we kijken naar Alexandrië. Alexandrië, dat de grote macht is, niet alleen van kenners maar ook van kapitaal en dat invloed heeft tot in China, op Madagaskar en dus een groot gedeelte van de Afrikaanse kustgebieden meebeheerst. Daarnaast een zekere meesterschap heeft over de Arabise landen, inclusief Egypte en een zéér sterke invloed uitoefent op Rome en in zekeren zin de Griekse handel en culturele verandering domineert.

Zo zie je dus dan komt dat naar boven. Maar als de top eenmaal bereikt is en macht en rijkdom bijna tot het onmetelijke zijn toegenomen, wat zien we dan? De opkomst van het Christendom. Eerst langzaam en vervolgd, steeds sterker en sterker tot het op een gegeven oogenblik de macht wordt, die iedereen en alles als het ware domineert en in act-honderd na Christus in feite de hele wereld met zijn magisch-religieus denken domineert. Dan krijgen we weer een periode van stilstand. Omstreeks zestienhonderd begint al weer het materialisme op te komen door de steden, die steeds meer buiten rechten nu ook middelen krijgen en dat loopt dan weer verder tot ongeveer achttienhonderd. Dan zien we ineens een geestelijk réveil op vele gebieden, maar dit wordt gelijktijdig door een moreel réveil vergezeld. De revolutie, die van de arbeiders uitgaat, van de machtelozen, dus de aantasting van het absolute gezag is tevens een aantasting van handelsmacht. De arbeider heeft ook wat te zeggen. Dat gaat dan door tot de wereldoorlog. Na de wereldoorlog begint er een zekere revolte, een zeker réveil weer, maar dat kan zich niet doorzetten omdat in feite de bankrelaties over de

hele wereld dermate invloedrijk zijn geworden. dat de stem niet volledig door kan klinken. Het voert tot een beperkte, maar nog materialistische verandering. In een maatschappij, waarin de laatste tien jaren een toename van geestelijke ontwikkeling en magisch denken te constateren is. We zien dus dat het een golfbeweging is en wat doen we dan op het ogenblik? Eten we zwijnendrab of zijn we rouwmoedig? Rouwmoedigheid ligt niet in deze tijd, zwijnendrab al evenmin, dus wat krijgen we op het ogenblik? Revolte en het nieuwe ontwakken en ik dacht, dat dat maatschappelijk eigenlijk veel belangrijker is dan gelijkenissen op basis van het geloof die uiteindelijk toch enigszins verwrongen moeten worden om nog van toepassing te worden verklaard.

+ In wat voor kleur leven we op het ogenblik?

- Op het ogenblik leeft u in een kleur, die wisselt tussen rood en blauw. Dat wil zeggen dat voor de meesten van u aanvallen van geërgerdheid en mismoedigheid afwisselen met korte perioden van buitengewone helderheid en vaak ook grote besluitvaardigheid.

+ vraag over aids.

- Er zijn benaderingen gevonden en wanneer men zonder meer verder gaat met een procedure, die op het ogenblik in de Verenigde Staten beproefd wordt, zal men inderdaad het grootste gedeelte van het aids-probleem in ongeveer vijftien jaar meester zijn. Helaas moet er echter bij worden opgemerkt, dat het optreden van een dergelijke ziekte die ongetwijfeld de moraliteit van het volk ten goede komt, wel eens zou kunnen voeren tot een beperking van de werkelijke pogingen tot genezing, dat men het eerder wil werpen op een voorkoming van verdere uitbreiding. Dat men helaas zal wachten tot de verbreiding zó groot is dat ook met deze genezingsmogelijkheid het besmettings gevaar te lange tijd blijft bestaan.

Er zijn een hele boel mensen, die denken dat als het vrije seksueel verkeer door angst beperkt wordt, men het meer thuis zal zoeken en dat dus de bevolkings aanwas weer wat op zal lopen. Zodat daardoor de mogelijkheden van bepaalde volkeren haar invloed om de legers wat te vergroten, toe zal nemen.

+ vraag over vitamine E en C.

- Het is beperkt. wanneer er sprake is van het natuurlijk vitamine. Als het gaat om ascorbinezuur dat kunstmatig is gemaakt, dan zijn zeer grote doseringen nodig om enig resultaat te krijgen. Terwijl in feite alleen de weerstand iets groter wordt, maar de aantasting van het verdedigingsorganisme onvoldoende beperkt kan worden. Het is dus niet de oplossing.

+ U kent de oplossing ook niet?

- Dat is een gewetensvraag, als ik heel eerlijk moet zijn. De oplossing zál gegeven worden. Het is niet aan mij om die oplossing hier te geven of uit te spreken. Bovendien ontbreekt mij een deel van de medische en bio-chemische deskundigheid die benodigd is voor de wetenschappelijke beantwoording van uw vraag.

+ vraag over een eventueel verband tussen vroegere ernstige epidemien

- Ik wil graag refereren aan iets wat wij in 1960 gezegd hebben ^{an} aids. Wanneer de mensheid haar aantallen niet zelf beperkt en niet tot vernietigende oorlogen komt, zal de natuur op velerlei wijzen zodanig ingrijpen dat de afname van de wereldbevolking desondanks tot stand komt. Misschien kunt u daaruit afleiden, hoe wij erover denken.

+ vraag over de wijsheid van Socrates.

- Het enige wat van Socrates actueel is, is zijn gelatenheid. En ik geloof dat gelatenheid in deze wereld al te ver heeft gevoerd. Ik vind dus niet dat wij Socrates nu opeens op een voetstuk moeten zetten. Ik

geloof eerder dat we inderdaad moeten zoeken naar nieuwe wijsheid. Die kunnen we pas vinden, als we afstand doen van eigenwijsheid. Een concept van de nieuwe wijsheid? Ze zal in de eerste plaats moeten berusten op het feit: ik heb de verplichting mijzelf te zijn. In de tweede plaats: ik ben gehouden om anderen dit recht toe te kennen, ongeacht de gevolgen. Ten derde: alles heeft betekenis en samenhang. Wat ik nodig heb is een begrip, dat alle verschijnselen samenbrengt. De speciaalgebieden moeten overkoepeld worden door een algemene kennis. De specialisten moeten de technici worden, die kunnen reageren aan de hand van hetgeen de alomvattende hem te zeggen hebben. Ten laatste: wanneer we vandaag leven, moeten we zorgen dat we morgen kunnen leven.

Niet, dat het ons over duizend jaar beter zou gaan. Wanneer men die dingen begrijpt, dan gaat men aan de ene kant meer op de feiten in en is minder bezig om de toekomst al vast te leggen, dat is trouwens toch altijd verkeerd. Aan de andere kant zou men daardoor de problemen die er zijn meer beminnelijk proberen op te lossen. Dat wil niet zeggen dat die oplossingen dan perfect zijn, maar 't wil wel zeggen dat het probleem al minder nijpend wordt en dat dus een andere benadering mogelijk is dan de theoretische oplossing, die een termijn van vijftien of twintig jaar vergt. Men zou uitgaan van een geloof, dat voor iedereen een persoonlijke zaak is, dat men gezamenlijk of alleen mag beleven zonder dat iemand daar inspraak heeft.

Gelijktijdig zal men stellen, dat geen enkel geloof u het recht, laat staan de plicht kan geven anderen in de vrijheid van hun innerlijke beleving of zijn "zelf-zijn" te beperken of te belemmeren. Dan zal die wijsheid verder gaan en ze zal zeggen dat er geestelijke elementen of wat men nu misschien paranormaal noemt zijn. Die moeten niet wetenschappelijk verkláárd worden, ze moeten aanvaard worden wetenschappelijk en gebruikt. De wetenschap kan evalueren, vanuit een zuivere materialistische benadering naar een innerlijk menselijke benadering. Welke veel meer mogelijkheden biedt en gelijktijdig een juister aanpassing aan de behoefte van het ogenblik voorziet. Dit zijn een paar punten, er zijn er natuurlijk meer.

Zou u nog een meditatie kunnen geven, of is het te laat?

Ja, het is al heel erg laat.

/ opdat

Meditatie.

In mij is rust, in mij heerst de vrede.
 Wat ik ben zal altijd voortbestaan
 zoals het waarlijk is, moet zijn.
 Alle waan vergaat, alle dreiging uit problemen
 sneeft in de tijd.
 Ik, deel van de eeuwigheid, ik ben mijzelf
 en leer ook mijzelve te verstaan.
 Waarom is er vree in mij, waarom is in mij de rust
 die 't Al aanvaarden kan, die 't Al verwerken kan
 en verder gaan tot op het ogenblik dat ik,
 bewust van wat ik ben in alle dingen op kan staan,
 deel van al, waarvan ik ben deel.
 In mij is vree, in mij is rust.
 De vragen zullen langzaam nu vergaan,
 de strijd in mij wordt wel gesust.
 In mij is blij erkennen slechts
 van het feit, dat ik besta.
 Van een bestaan, waarin de vrede mij beroert
 en de rust mij wordt tot Kracht.
 Aan het einde, als mijn ik zich weer tot het Al gewend
 zal ik, zover ik nog erken
 murmelend in zichzelf verstaan
 zeggen: het is volbracht.
 Want in mij is de vrede en in mij is de rust.
 Dàt is de ware Kracht.

-.--.-.-.-.-

Misschien heb ik u iets gegeven, waar u iets aan hebt. En als dat
 niet het geval is, dan moge mijn vrienden mij vergeven. Goede avond.